

utur animi quito quis peig habz
 tanto magis sentit Nam qd hz viciu
 sui pmiu etia placidum aufre
 videtur Na auaricia pecuniaz p
 mittit luxuria voluptate ambicio
 pompa Itaq vicia peiore sua
 mercede excedant ut tagit ide
 Seneca epla 10 hno igit psua
 sionibus concluditur vicia fore
 deserenda Vn anathemus i li de
 Thobia Et grauius meliu pene
 qd pena necari mercede cede mag
 qd meruisse ceue Quid igitur
 dicitur sut amatores seculi qd de
 peccis puniri no timent deu ipos
 vide fortassis no putat Vn Se
 neca li de moribus Nichil int
 est quo aio facias quod viciu sum
 est fecisse qn vno (t si deus atz
 p pmo malum no videt nime
 tu faciend esse Vn Tullio li
 2o de offic Certe inquit Si
 omes deos homines qd celae pos
 sumz nichil tu iuste veli libidi
 nosse faciend e quimo vne do
 mus no solum non face s nec cogi
 tate quidem audebit quod no au
 det p dicitur Ex quibus p vicia
 asperatis ututibus ee insudandu
 ut sana posat natura **Capitulu**
sextu d' honestate vito intz defecis
Uxi utuosi mteris boni ex
 teris qd exite debet in
 teris ai deus videat Ex
 teris p pmi ut mteruant Vn
 Seneca ad hualiu epla 10 Sic
 vne ai homibus tagz deus vide
 at sic loque ai deo tagz hoies
 audiant Et epla 29 multo
 inquit magis tibi expedit nos

se qualis tibi videat qd qual
 alys ius id fatigis plus
 alys de te qd tu tibi crede noli
 Mos igit utuosos ee dubitaz
 quibus bn vne tedu e n lau
 des ab homibus impendant eis
 vna illud Seneca epla 11
 attendent Sacer inquit int
 nos spus sedet malora bono 2o
 qd nro 2o obsuatoz t auctos hic
 put a nobis tractatz e ita nos
 tractat Si em bn egois tibi
 sufficiat confac tue testimonium
 quia no e bn agenda ut de te
 loquatur homines s ut ipse te ad
 loquaris Inquit Seneca ad hualiu
 epla 11 Nemp mis es
 si confac tue contemptis testom
 ium epla 12 S; multa cora
 homibus parer t solitari deu
 pte mittit quia vno i eis n e
 ai tu Seneca vbi epla 13 di
 cat Certe mendi tagz m
 spectu alioiq vnamz Nichil
 em obest ad homie aliqd esse
 secretu Sufficit em qd deo nichil
 clausu est Cora illo ai agimz
 tue sumo cora iudice omia cernete
 ut tangit boeciu 2o de consolacoe
 S; plurimi fama pauci uero
 confaciam reerent ut habet
 eppubius sapientu Vn Tullio
 libro pmo Ne tibi telandi spes
 sic pauce paranti Et deus o
 audo qui petat ee deos Qui
 dius li pmo de arte amandi
 Innoce vniute mme adest
 hec at omia io adducta sunt
 quia vne utuosis glorijs exope